

Anthropometriske signalementer.

Erkendelsen af det utilfredsstillende ved de hos os hidtil anvendte forbryder-signalementer gør sig mere og mere gældende. Således har nu kgl. fuldmægtig And. Færden, der med stipendium af det norske universitet har opholdt sig 1 år i udlandet væsenlig for at studere strafferet, i sin til det akademiske kollegium under 10 januar 1895 indgivne rejseberetning udtalt sig bl. a. om ønskeligheden af, at man hos os, i stedet for det signalements-system, som nu anvendes, kunde få indført et fuldstændigere signalements- og klassifikationssystem. Med hrr. Færdens tilladelse tager jeg mig den frihed af hans ovennævnte indberetning at hidsætte følgende, som jeg tror, det kunde interessere tidsskriftets læsere at blive bekendt med:

*Sammen med de øvrige udenlandske (ikke franske) deltagere i den internationale kriminalistkongres i Paris i juni måned 1893 havde jeg anledning til at blive bekendt med den måde, hvorpå man i Frankrig skaffede sig og klassificerede (og opbevarede) forbrydersignalementer. Jeg havde haft anledning til at overvære et iøvrigt ikke særdeles meget påagtet foredrag af en dansk doktor Hansen under sidste nordiske juristmøde, så jeg på forhånd kendte det af Bertillon i Paris anvendte målings- og klassifikationssystem. Men det var noget ganske andet at se denne selv

demonstrere det og på et par fanger, som opgav falsk navn og fødested m. v., vise, hvorledes han trods dette i nogle minutter kunde finde sin mand, og, når det kom til stykket, i ham opdage en gammel bekendt af politiet. Den sidste tids foreteelser synes at fremkalde det spørgsmål, om man ikke burde gøre noget mere for at skaffe sig rede på de forbrydere, man har gående på fri fod, gennem et fuldstændigere signalements- og klassifikationssystem. Hvor gennemsigtige end vore forhold er, indtræffer det sikkerlig alt for ofte, at man ikke kan konstatere recidivisters identitet, noget, som ikke blot har betydning for at kunne ilægge dem gentagelsesstraffen, men også for spørgsmålet om tilregnelighed m. v.«

Herr. Færden ønskede derhos specielt fremhævet, at det over for nutidens stærkt individualiserende fangebehandling spiller en stor rolle, at man kender sin fanges tidligere historie tilbunds og ikke her ledes vild, og må jeg heri give ham min fulde tilslutning.

Christiania i febr. 1895

A. D.

Dödsstraff på Sachalin.

Meddelande af en läkare i mars-häftet detta år af ryska tidskriften »Tjurennij Vestnik«. (Penitentiära budbäraren).

Den 18 april 1893 erhöj jag af ön Sachalins administrator en sekret befallning att närvara vid verkställandet af dödsstraffet å trenne mördare. Exekutionen skulle försiggå följande dag kl. 4 på morgonen.

Det hade knappast dagats den 19 april, då jag hörde